

Planklagenævnet

Att. Carsten Munk Hansen, formand
Rentemestervej 8
2400 København NV

KLAGE OVER MANGLENDE MILJØUNDERSØGELSE AF LOKALPLAN 397

Vedr. ungdoms- og kollegieboliger i de eksisterende bygninger i Charlottenlund Slotshave

Mange borgere i Gentofte er vrede og uforstående over for, at kommunalbestyrelsen i Gentofte vil omdanne det fredede Charlottenlund Slot og de bevaringsværdige slotsbygninger til ungdomsboliger. Med flere hundrede ungdomsboliger risikerer man at tiltrække graffitimalere og at skabe et ungdomsmiljø, der ikke værdsætter kulturarven og som vil belaste natur og miljø.

Det ER en god idé at bygge flere ungdomsboliger i Gentofte, men de skal ikke ligge i slotsparken. De skal ligge i andre områder af kommunen, hvor der er plads til de unges naturlige udfoldelser.

Klage:

Gentofte Kommunalbestyrelse har sendt et lokalplansforslag (lokalplan 397) i høring uden at foretage en miljøvurdering af lokalplanens formål, der fastlægger at de 10.000 kvadratmeter bygninger i Charlottenlund Slotspark kun kan anvendes til boliger til unge. På trods af gennemgribende bygningsændringer, og at der vil komme til at bo flere hundrede unge, afviser kommunen at lave en miljøvurdering, der kan vise hvilke konsekvenser det vil få for områdets natur, miljø og kulturarv. En miljøvurdering burde være en del af vidensgrundlaget for den offentlige høring, der nu er igangsat. Klager ønsker, at der foretages en miljøvurdering, inden kommunalbestyrelsen tager endelig stilling til lokalplanen.

Baggrund

Lokalplan 397, der omfatter Charlottenlund Slotshave, er omfattet af § 3, stk. 1. nr. 3 i lov om miljøvurdering af planer og programmer. Ifølge lokalplansforslaget er der gennemført en screening, og på denne baggrund er det vurderet, at der i henhold til § 4 i lov om miljøvurdering af planer og programmer ikke udarbejdes en miljøvurderingsrapport. Ifølge lokalplansforslaget vurderes det, at de miljømæssige konsekvenser ved en realisering af lokalplanens bestemmelser er status quo for områdets miljø lokalt såvel som regionalt.

Kommunes ansvar for natur- og kulturarven

Kommunerne er de største forvalter af kulturarven i Danmark, og det er ifølge lovgivningen en kommunal forpligtelse at tage vare på kulturarven og beskytte den. Kulturarven er en ressource, der medvirker positivt til at fremme bosætning, erhvervsudvikling og turisme. Derfor varetager den enkelte kommune kulturarven på vegne af landets borgere, kommuner og regioner.

Gentofte Kommune har ifølge lovgivningen pligt til at beskytte (statslige) fredede bygninger og kulturmiljøer, fortidsminder og deres omgivelser mod forringelse, og kommunen har pligt til at afveje bevaringshensyn og ønsker om fortsat udvikling. Gentofte Kommune har fået Charlottenlund slot og slotsbygningerne i arv (og til låns) fra tidligere generationer og har derfor en pligt til at sikre, at kulturarven kan gives videre til de næste generationer.

Af disse grunde stilles der lovmæssige krav til kommunerne om at kortlægge og beskrive bevaringsværdierne i de enkelte kulturmiljøer fra både ældre og nyere tid, så det af kommuneplanens retningslinier fremgår, hvad der skal bevares, og om der kan ske ændringer – i givet fald hvilke – uden at de forringer

områdets særlige kulturhistoriske karakter og betydning. Kommuneplanens udpegninger af disse miljøer skal ledsages af redegørelser, der formidler de kulturhistoriske bevaringsværdier og sammenhænge. Dette forudsætter et grundigt kendskab til kulturmiljøernes bærende kulturhistoriske og æstetiske værdier og til deres sårbarhed for forandring.

Trods det, at Gentofte Kommune vurderer slotsområdet som ”national kulturarv”, har kommunen hverken lavet redegørelser om kulturarven i området eller retningslinier for, hvordan kulturarven i Charlottenlund bevares, beskyttes eller formidles til borgerne.

- **Kan det være forklaringen på, at kommunalbestyrelsen uden nærmere overvejelser, foreslår at bygge ungdomsboliger i slotsparken?**
- **Kan det være forklaringen på, at kommunalbestyrelsen ikke mener, at en miljøredegørelse er relevant?**
- **Lever Gentofte Kommune, som ansvarlig myndighed, op til sine forpligtigelser i forhold til at beskytte den nationale kulturarv?**

En miljøundersøgelse bør fokusere på om omfanget af ungdomsboliger, og udsigten til en meget dominerende ungdomskultur, risikerer at påvirke natur, miljø og kulturarv i en negativ retning.

Risiko for at skabe et fest- og drukområde

Unge er ikke uansvarlige, men de er i en periode af deres liv, hvor de skal frigøre sig og danne deres egen identitet. Derfor trives unge bedst i et område og i et miljø, hvor de kan folde sig ud på deres egen måde, hvor der er plads til larm i gaden, musik, fester og spontane events. Alle forældre ved, at unge fylder meget, og de er – når de flytter hjemmefra - meget selvoptaget og lever livet i overhalingsbanen. De har svært ved at rydde op efter sig, de er meget spontane, selvoptagede og støjende og de ”glemmer” ofte at tage hensyn til deres omverden. Unge har i skolen hørt om kulturarven, men der skal livserfaringer til for at forstå dens reelle værdi og betydning. Der vil kunne bygges mellem 100 – 200 ungdomsboliger i slotsparken. Et så massivt antal risikerer at gøre området attraktivt for den udbredte fest- og drukkultur i gymnasieområdet i Gentofte.

Små rum vil ødelægge kulturarven

Kulturarv er ikke blot nogle fine bygningsfacader, men også en oplevelse af det tidligere liv inde i og imellem bygningerne. Ifølge frednings- og bevaringsbestemmelserne i slotsområdet vil det ikke være muligt at ændre facader, dvs. vindues-partier, yderdøre eller at bygge flere etager på de nuværende bygninger. Da lokalplanen fastlægger, at ungdomsboligerne højst må være på 40 kvadratmeter, vil denne boligtype skære bygningsstrukturen op i små rum, der alle kræver egne køkkener og badeværelser og hel nye rørføringer til el og opvarmning. Små ungdomsboliger vil fjerne de indre rum, den indre stemning og det indre miljø. En national kulturarv beskyttes bedst, hvis man i store træk kan fastholde den indvendige bygningsstruktur – ellers fjerner man rummenes fortælling om, hvordan livet udfoldede sig i bygningerne?

Slid på bygninger og affald i slotsparken

Ungdomsboliger bebos normalt imellem 1- 3 år, hvorfor der i området vil blive en meget stor udskiftning af unge. Den store udskiftning og de mange ind- og udflytninger vil slide ekstra meget på bygninger og ude-områder. Flytninger skaber mere affald og efterladenskaber. De korte ophold i ungdomsboliger betyder, at unge vil se området som et midlertidigt sted, og derfor ikke får den nødvendige respekt, forståelse og ejerskab til området. Det vil gøre det sværere for myndighederne at få de unge til at overholde påbud og

regler i slotsområdet. Unge vil se slotsparken som deres naturlige udeområde, hvor de vil slå sig ned i grupper med pizzabakker, engangsgrill og dåseøl.

Mange ældre er nervøse for at nærme sig en gruppe unge, der står og snakker på et gadehjørne. En massiv ungdomskultur risikerer at presse især ældre borgere væk fra slotsområdet og strandene.

Udeområder belastes og skoven på vige for flere p-pladser

Skal der dagligt være plads til 200 - 300 unge, skal der også være plads til mindst 200 cykler, en masse cykelstativer, borde og bænke, affaldscontainere og en hel del flere parkeringspladser. Ifølge fredningsbestemmelserne må der ikke på udeområder opsættes bænke, borde og permanente skure. I det omfang dette begrænses, vil de unge (af nød) etablere deres egne "væresteder". Skal de unge have besøg af familie og gæster, vil der mangle parkeringspladser. Allerede i dag er der for få parkeringspladser til de eksisterende beboere, kontorer og hundeluftere. Det er særligt slemt på de varme sommerdage og i sommerhalvåret. Flere parkeringspladser vil kræve, at man fælder nogle af skovens træer og inddrager naturområdet.

En trussel mod kulturarven og "Gentoftes sjæl"

I dag tiltrækkes stedet af mennesker, der gerne betaler dyrt for at blive serviceret i smukke og rolige omgivelser. De omkringliggende restauranter tilbyder ikke blot veltilberedt mad, men en særlig ro, en stemning og en følelse af herlighedsværdi, der gør det attraktivt at gå ud at spise, holde fødselsdage, konfirmationer og bryllupper.

Charlottenlund Slotshave og skov er det tætteste man kan komme på "smagen af Gentofte", "Gentoftes DNA", eller hvad man kan kalde "Gentoftes særlige sjæl" - en fredelig grøn oase, der er fantastisk i kraft af de mennesker, der bruger stedet, og som emmer af områdets mangeårige historie og kulturarv. Det er noget særligt, som kan være svært for den enkelte borger at italesætte, men er noget, som stort set alle nuværende og tidligere Gentofte-borgere kan nikke genkendende til.

De mange hvide facader vil tiltrække graffiti

Hvor der er en ungdomskultur, vil der altid være mere graffiti på bygninger, der i sig selv vidner om unges mangelfulde forståelse og respekt for tidligere generationers arkitektur, bygninger og kulturarv. Der er en fare for, at slotsområdets kommende ungdoms- og graffiti-kultur vil føle sig fristet af slottet og slotsbygningernes store hvide facader, der inviterer til taks og graffiti.

Det kan blive dyrt for Gentofte Kommune at holde området graffiti-frit, og det kan ødelægge en dejlig søndagstur i slotshaven, hvis man som borger oplever hærværk mod de gamle bygninger og kulturarven.

Med venlig hilsen

Gentofte, den 25. juni 2017

Poul Borring, Onsgårdsvej 4, 2900 Hellerup, mob: 21 43 56 52, poul@pobo.dk
Kim Tverskov, Merianvej 26, 2900 Hellerup, mob:20 33 20 65, kim@tverskov.dk

Hvem er vi:

Poul Borring og Kim Tverskov er borgere i Gentofte Kommune. Vi er aktive i et lokal kulturinitiativ ved navn Kulturvision Charlottenlund, der er en borgergruppe på ca. 200 borgere, der ønsker at benytte Charlottenlund Slot, slotsbygningerne og slotsparken til kulturelle og offentlige formål.

Bilag:

Om natur og kulturarven ved Charlottenlund slot

Charlottenlund Slot og slotspark er en del af en 400 årig historie om den danske kongefamilie, ligesom den omkringliggende skov, Charlottenlund Skov, er et stykke Danmarkshistorie.

Charlottenlund Slot er en ombygning og en udvidelse af et ældre lystslot, kaldet Gyldenlund. Slottet er opført til – og opkaldt efter – Christian 6.s søster Charlotte Amalie i 1731-33. Slottet blev formentlig bygget af arkitekten Johan Cornelius Krieger under ingeniørrofficeren H.H. Scheels ledelse. I en lang årrække i 1800-tallet var slottet beboet af prinsesse Louise Charlotte og landgreve Vilhelm af Hessen, indtil kronprinseparret Frederik 8. og Louise rykkede ind i 1869. De lod arkitekten Ferdinand Meldahl forestå en radikal ændring af slottet i 1880-81. I denne periode blev slottet forlænget med to fag og forsynet med to tværfløje og en kuppel med lanterne. Barokslottet skiftede helt karakter og fremstod nu i fransk renæssancestil. I 1883 opførte Meldahl yderligere en kavalerbbygning og en økonomibbygning langs Jægersborg Allé.

I 1869 flyttede kronprins Frederik (senere Frederik 8.) og prinsesse Louise ind på slottet, hvor de boede til deres død i hhv. 1912 og 1926. Obeliskens bag slottet er rejst i 1938 til minde om slottets to sidste kongelige beboere. Såvel Christian 10. som hans bror prins Carl, der blev valgt til konge af Norge i 1905 og fik kongenavnet Håkon, blev født på Charlottenlund Slot. Enkedronning Louise boede her til sin død i 1926.

Kavalérgården blev bygget i forbindelse med den sidste store ombygning af slottet. En fløj af den gamle kavalérgård er nedrevet, og det, der er tilbage, er den gamle hestestald og depotbygninger. Kavalérgården fik på et tidspunkt bygget en 1. sal på ejendommen. Der er indgange i begge gavle og på begge langsider.

Charlottenlund Slotshave er et dejligt lille anlæg i romantisk stil, et åndehul, hvor storbyen, villakvarterer og Charlottenlund Skov mødes. Det var Charlottenlund skov, københavnerne valfartede til, når de skulle ud i naturen og til folkefest. "Gå med i lunden, så spidser vi munden", hedder det i en gammel revyvisse, der hentydede til det charmerende Charlottenlund, som igennem århundreder har været den perfekte kulisse for hede stævneføder.

Dengang var haven i barokstil, men i 1880-81 blev den som de fleste andre kongelige haver omlagt fra barokhave til romantisk landskabshave i engelsk stil. Slotshaven har gennem tiden været præget af skiftende havemoder og beplantninger. Anlægget var i slutningen af 1600-tallet så rigt på vækster, at kongelig botanicus Peder Kylling i 1684 udgav et katalog over 404 planter, som alle voksede på stedet.

I 1700-tallet, mens prinsesse Charlotte Amalie boede på stedet, lå flere små firkantede barokhaver spredt på det område, som udgør Charlottenlund Slotshave i dag. Selve slotshaven omkransede Charlotte Amalies slot med rektangulære parterrebede, sirligt udsmykkede med buksbombroderier og pyramideklippede træer. Den lange elegante allé, som i dag fører fra Strandvejen til Charlottenlund Slot, er et levende vidnesbyrd om baroktidens retlinede havekunst.

Charlottenlund Skov er med dens mange gamle træer og store og små plæner forbundet af et utal af anlagte og selvtrådte små stier, som giver den besøgende mange skiftende naturindtryk. Skoven var den oprindelige dyrehave til Ibstrup Slot, senere Jægersborg, der geografisk var placeret ved den nuværende Jægersborg Kaserne. Skoven fungerede som dyrehave frem til 1794 hvor alt vildt blev bortskudt, og skoven har siden været drevet som lystskov. Siden midten af 1600-tallet har der været udskænkning og gæstgiveri i og omkring 'Lunden', og skiftende konger benyttede i de efterfølgende århundreder skoven og Charlottenlund slot som sommerresidens, hvor der blev holdt store havefester.